

נאשם דולברג
נגד ניתוח קיסרי

ובישנות. אך ליד שולחן הקפטריה של בית-המישפט לא יכלו להימנע מלשוחח בנושא המעסיקים ימים ולילות בשנים האחרונות.

מצב החולים, בישיבת הבוקר, היה מלך מעיין בשערי הבורסה, ומטלפן לפקידה-בנק, כדי שיביצע בשבילו עיסקות.

דה שלעולם לא יעבוד בכית החולים באופן קבוע, בשטח שבי בחוץ.

אשתו, אורה, היתה עור כננדו במשך כל הזמן. כל מי שפוגש בהם יחדיו מבחין מיד ברעות המופלאה המאחדת אותם. אורי ואורה הם ילדי קיבוץ גבעתי חיים. הם סיימו את לימודיהם ב-קיבוץ יחד, והחליטו להשיג תעודת-בגרות בכוחות עצמם. בתקופת הלימודים הזו התקשרו איש לרעותו, ולפני שמלאו לאורה 19 היא נישאה לאורי.

שניהם קיבלו את תעודת-הבגרות, והחליטו להמשיך את לימודיהם בשווייץ. כשסיימו אורי את שירותו בצבא נסעו שני הצעירים, חסרי אמצעים ושפה, ללמוד בארץ זהה.

שערי

הבורסה

אורי למד רפואה, ואורה פסיכולוגיה של ילדים. כדי להתפרנס עבדו בשגרירות, וכאשר קוצץ תקציבה והם פוטרו, סמכו על התמיכה של ההורים. שבע שנים למדו שם, עד שסיים אורי את לימודיו, ואורה זכתה בתואר דוקטור לפסיכולוגיה. שני ילדיהם הבכורים נולדו בשווייץ. וכאשר סיימה אורה את לימודיה לפני בעלה, פירנסה אשת-החיל את המיטתה בעבודתה בבית-ספר בקנטון אמנטל, בשווייץ.

שני אחיו של אורי, בני קיבוץ אף הם, יצאו לארצות-הברית לל-

לשונם הרפואית, שהיא עד היום לאטינית. ואת היותם כת מאוחדת ומיוחדת.

„משבר קשה“

עורכי-דין, שניסו למצוא אי-פעם רופא, שיעיד בבית-המשפט נגד עמית למיקצוע, כי מקרים של רשלנות רפואית, נתן קלו לא אחת בחומת-השתיקה. אף רופא לא היה מוכן לצאת חוצץ נגד חבריו, להיות נתון לנקמתם, ולהחשב כבוגד במיקצוע.

ד"ר יערי, צבר צעיר ובישן, העז להפר קשר זה. מניעיו נחקרו על-ידי סניגורו של ד"ר דולברג, ד"ר דויד ליבאי, שטען כי השיג אה דולברג העבירה את הרופא הצעיר על דעתו. לעומת זה רמזה התובעת, עדנה ארבל, כי דווקא החינוך החלוצי שקיבל יערי ביל-דויד בקיבוץ, וחשיה-מוסר המפריח שלו, הם שהספיקו לכך.

יערי עצמו לא היסס לרגע, כאשר נשאל למניעיו. הוא גילה כי במלחמת יום-הכיפורים כבר משך בר קשה, וכאשר חזר לבית-החור לים החליט כי אחרי שראה קורי-בנות כה רבים, לא יתן למעשי רשלנות רפואית להביא למותם של תינוקות, ולהפריה שיקרית של עקרונות, כאשר עלה על דוכן העדים ידע יערי כי הוא מסכן את מקום-עבודתו בבית-החולים מאיר, ואולי את כל עתידו המידי צועי. כאשר הוא יוצא נגד קשר השתיקה של הרופאים, הוא פוטר בזמנו מבית-החולים,

מיהו הג'נקולוג ד"ר אורי יערי, שהחליט לפרוץ את חומת השתיקה של

הרופאים, ולהתלונן נגד מנהלי מחלקתו בגרימת מוות לעוברים? יערי העיד

בבית-המישפט, למרות שידע כי יפוטרו מעבודתו ומסכן את עתידו המיקצועי

מאז שובם לישראל נולדו לזוג עוד שתי בנות, שהקטנה בהן היא כיום בת חמש. בנות אלה נולדו בבית-החולים מאיר, בשעות התור-לנות של אביהן. הוא יילד את אשתו בעזרת מיילדת, וללא רופא נוסף. כי סמך רק על עצמו. „אלה היו לידות נפלאות“, אמרה אורה בחינך. הילדים מעורבים בבעיות המיטתה, וקוראים בעיון בעיתונים את מה שאמר אביהם בבית-המישפט. וכאשר נשאלה הי-בת בבית-הספר אם תשמח כאשר דולברג ילך לבית-הסוהר, ענתה ברצינות: „אף אחד לא שמח כשמישהו הולך לבית-הסוהר“

תיק נשי

הוא אדם חזק, אמרת אורה. גם אורי אמר דברים אלה בעדותו. כאשר נשאל על ידי הסניגור מדוע הוא שונא את דולברג, „אינני שונא אותו“, ענה, „אמרת לי זאת פנים אל פנים, כששאל אותי פעם את אורי תה השאלה. הרגש הקרוב ביותר למה שאני חש אליו הוא הרדי-מיס. אני אדם חזק ואתה אדם חלש, אמרת לי אז.“

למרות שכל התיק עוסק בלי-דות, ניתוחים קיסריים, הפריית מלאכותיות, עקרות וסדרי מחזור, האשה היחידה המשתתפת בו היא התובעת ארבל. קצת מוור לחשיב כי דווקא בתיק נשי כזה לא רש-תתף אפילו שופטת אחת, שילדה-הרתה וחשה על בשרה את נושאי-המישפט.

אידנה און

שיטותיו של דולברג, יליד רומניה, שבה גם למד, לא נר-או מלכתחילה ליערי. ובעדותו הזכיר מיקרה אחד שזיעזע אותו במיוחד. היה זה בחדר-ניתוח. כאשר שר מחט חלולה נפלה ארצה. בני-גוד לכל כללי ההגיינה, הרים דולברג את המחט, ונעץ אותה בבטינה של האשה המנותחת. הי-חינוך השווייצרי לא הכין את יערי לנהגים כאלה.

„פסיכולוגית צמודה“

במיקרה אחר, המפורט בכתב-האישום, התחילו בניתוח להוצאת הרחם. במהלך הניתוח הבחינו הרופאים כי גם בשחלות נראים שני גידולים נוספים, שי-נראו להם כממאירים. הם הציטו כי דולברג יבצע ניתוח יסודי וגדול יותר מהמתוכנן, כדי להציל את האשה. אולם סגן-המנהל הי-רב, ואמר כי אם יהיה צורך „נפתח את הבטן עוד פעם“. חוליה זו לא היתה בין הגשים שנקראו להעיד במישפט. היא נפטרה מאז ממחלה ממארת.

אורי עמד על דוכן-העדים ימים תמימים, וענה על כל שאלה, מביכה ככל שתהיה. אשתו, אורי-מת-השיער, ישבה באולם ועיניה נעוצות כבעלה. היא נעלבה כאשר הסניגור רמז כי יערי זקוק ל-כפסיכולוגית צמודה, ולא רק ב-חברה ורעיה. אורי ואורה הם יוצרי-אי קיבוץ טיפוסיים. צברים נלה-בים, שסברו בכל תוקף לתת ראיון לעיתונאים, מתוך צניעות

דולברג סגנו. בעדותו סיפר יערי כי מלך נראה לו מלכתחילה „כי נשיא כבוד“, כאשר כל הסמכויות נתונות בידי הסגן. כאשר היה הצוות הרפואי מדווח למנהל על-

נאים דולברג (במרכז) עם פרקליטו ליבאי (במישקמי שמש)
„השיאה לדולברג העבירה את הרופא על דעתו“